

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

contractis evectionibus poterat exportari: ciues in captiuitatem pertrahuntur. Alij igne urbem concremare, alijs templa subuertere, & ornamenti spoliare constituant: Sed meliore consilio ciues dedere obsides: seruataq; est urbs aduentui regis. Ille rediens, illis collaudatis, victoria gratificauit, de eo quod fortiter fecerat: ciues restituit, ac multa prædā iussit reuehi: Eain reliquā urbe vsus fidissima. Parabat interea Philippus secundam in Thuringiam expeditionem: & obsezzo oppido & vixzensi in umbilico terræ, Hermannū coarctauit. Ille respexit ad Odoacrem regem Bohemiae: qui veniens cum copijs in Thuringiam, cum audiret vires Philippi, non ausus conferre manum, de redditu cogitauit. Sermonem contulit cum Ottone de Landesberg marchione, ut eius interuentu in gratiam Philippi rediret: Non abnuit ille: Sed cum in ea expectatione res esset, Bohemus sublatis signis rediit in terram suam. Hermannus relictum se cernens a rege fœderato, in gratiam Philippi se per amicos retulit: veniens q; in conspectum, se proiecit ad pedes, orans. Rex, exprobrata illi perfidia, diu passus est iacere supinum: Cum a circumstantibus rogaretur, leuabat, & in osculum admisit. Rex autem Bohemia ita ab æmulo, quem ei Philippus obiecit, extenuatus est, ut vix illi dimidiam regni reliquerit.

CAP V T XVIII.

DVmea in concertatione regum pro summa Römanij Imperij gererentur, non defuerunt Nordalbingiae nostræ labores. Nam dum Otto Brandenburgensis marchio, quasdam & vandaliae regi Danorū subjectæ partes inuaderet, quod in Dania & vandalia scripsimus, Adolphus Holsatiae comes, Ottonis quo ad poterat partes adiuuabat: quæ res regem Dania
Kan-

Kanutum in comitem vehementer exasperabat. Erat
tum annus primus post mille ducentos, cum rex in Adol-
phum duceret: Nec impiger ille, ad Eidoram fluum,
collectis armis, regem demoratur: Aderant illi auxilia-
res: Otto marchio de Brandenburgo, Hartwicus Bre-
mensis archiepiscopus, Simon de Tekeneborg, Bernhar-
dus de Welpe, Mauricius de Oldenborg comites: Hos
copiosè commeatis abundeq; aluit, multis mirantibus,
vnde tantis sufficeret exercitibus: Diremit Eidora di-
uersos hinc atque inde exercitus, nec alter ad alterum
transfbat. Prior rex vbi vidit copias hostiles tam multi-
plices, sciens neque diu, neque crebrius tantum confla-
ri posse exercitum, suum agmen reduxit. Quo tempore
comes caput veterem Reinoldesborg arcem renouare,
qua porta terræ sua esset in Danos, & vicissim in se Da-
norum: Sed vix illam bene communierat, cum rex vere
primo ingenti rursus agmine adest. Comes autem cum
suis viribus impar esset, nec tempus contrahendarū ali-
unde virium daretur, quibus potuit pacis conditionibus
tum seredemitt: arcem dictam, ut erat, regi consigna-
uit: & perinde pacem est mercatus. Rex acceptā quan-
titate munitionibus firmavit, iam clauem tenens in
Nordalbingiam, quoties ingredi voluit: Sed alio inter-
rim versus Adolphus cum equuoco suo Adolfo de Das-
le, arcem Louenborg caput obsidere: edificato in aduer-
sum praesidio Haddenberge, ut fame expugnarēt, quam
armis & viribus non poterant: Nam aquis usus fluminis
Albis, naues ex Hamburgo submisit, que & machinas
oppugnantibus, & commeatus importarent, hostibus ea-
rum rerum commoditatē adimerent. Henricus Pala-
tinus Rheni, Ottone fratre iam maioribus bellis implici-
to, tutari arcem cupiebat, nec poterat. Coperunt obseSSI

Ii 5 de dedi-

de deditio*n*e verba facere: Misere tamen clanculo*n* ad regem Danorum, illi arcem offerentes: Ille Rodolphum misit quendam ex Holsatis, qui ad se confugerat, virum armis validum, qui regis nomine acciperet, pollicetur*n* regem de proximo venturum: Sed priusquam ille regis mandata perferret, cepere obsidentes. Quare regem acrius in Adolphum inflammatu*n*. Inde comes accepta arce, in gratiam tamen Palatini peruenit, solitus illi septingentis marchis, & inuestiuit eum Palatinus departrimento suo, quod ad Albim habuit: Gamme vocat usq*ue* in hodiernum diem. Quo tempore facta est illa *W*andalorum in comitem de Dasle expeditio, in qua Niclaus princeps ipse occubuit, quam in *W*andalia exposuimus: Inde repetatur a volentibus intelligere.

C A P V T X I X .

Accep*t* illo quoqu*em* tempore alia regis Dani*n* Adolphum indignatio, quod ille Thietmarian*u* quae s*ep*emutauit dominos, tum ver*o* Danis per *W*aldemarum, ut diximus, episcopum Slesvicensem paruit, intrauit, & euastauit. Quo etiam tempore, non satis opportune propter malitiam dierum, idem Adolphus in suos Holsatos versus, eos aere maledicauit, nonnullos terra expulit, semina renouans veteris inimicitie*n*, quod Henrici Leonis tempore comitem deseruissent: Puls*i*, ad regem Dani*n* se contulerunt: inflammariunt*q*ue** iam ardentem, ut comitem insequeretur. Habuere hi quoq*ue* in Holsatia, qui amicorum iniuriam taciti dolerent, ultionem meditati, si quand*o* se fortuna aperiret. Hoc in rerum statu *W*aldemarus Slesvici dux*n*, qui Holsatos ad regem & se confugientes, in agmine duceret, mouit in Holsatiam. Adolphus impiger occurrit venienti*n*: sed par esse non posuit hosti*n*, quod Holsati*n*, qui cum eo stare videbantur,